

॥७३॥ अग्रास्स स्मा ब्रम्हाकाराधीवृत्तिः॥७४॥ धूमपाः धूमेनैवत्वत्प्यंतः वाचाविरुद्धाः चाङ्घ्रिः यमनशीलाः निर्माणेऽनेकया भवनं योगे नाने कत्राणधारणंतत्ररताः॥७५॥ चिंस्यद्योताः संकल्पितमात्रं वल्क
चोर्वासद्यः पुरतः प्रकाशते तादृशाः॥७६॥७७॥ तस्मैभूता इति भूमैः सकाशाद्द्वीजानीवा व्याकृता काशाख्या ईश्वराः भूतकृतो विषदादिस्वप्नारस्तनवानंदमानवारीगच्छतुर्थ्यसंभूताः तेष्वेवैरण्याः उ
पासकेः शरुद्धतत्त्वैरप्यभिर्वरणीयाः पूर्वबीजा द्वीजोत्तरमिवानादौ स्मृष्टिप्रबोहपूर्वपूर्वस्मादोवा दुत्तरदेशे भूमौ उग्रद्यतेदस्यात्र योगिनोक्तं पुगतनीमिति यथा बीजास्तथा शब्दा यो भविविचित्रमानया
भूतवृक्षीक्रियत एव ईश्वरश्चास्या आनंदविभ्रात्रं वल्क विभवाकारं क्रियत इति तेन शक्तिं विना कथं केवलमुत्तिरेरिषापास्ते शक्त्या नादित्स्वस्याभ्युपगमात् एतेन बीजशक्तैः भजनेनैव ज्ञानेन नीवगतविद्या

स्वाहा वीषट् ब्राम्हणाः सौरभेयी धर्मवाग्रं कालचक्रं चलंच ॥ यज्ञोदमोबुद्धिमतां स्थितिश्च शभाश्रमं ये मुनयश्च सप्त ॥७३॥ अग्राबुद्धिर्मनसा दर्शनेन स्वर्ग
श्रवाग्रः कर्मपां याचसिद्धिः ॥ गणोदवानामृषपाः सोमपाश्च लैखाः स्रुयामास्तुषिता ब्रम्हकायाः॥७४॥ अभासरागंधपाधूमपाश्च वाचाविरुद्धाश्च म
नीविरुद्धाः ॥ शरुद्धाश्च निर्माणारताश्च देवाः स्पृशो ज्ञानादर्शपा आज्यपाश्च ॥७५॥ चिंत्यद्योता येन देवेषु मुख्या ये चाप्यन्ये देवताश्चाजमीढा ॥ स्रुपर्णगंध
र्वपि ज्ञानचदानवायक्षस्तथाचारपापन्तगाश्च ॥७६॥ स्थूलं सूक्ष्मं मृदुचाप्यस्तूक्ष्मं दुःखं सुखं दुःखमनंतरं च ॥ सांख्ययोगंतसराणां परंच शर्वो ज्ञातं चि
द्विद्यत्कीर्तितं मे ॥७७॥ तत्संभूता भूतकृतो वरण्याः सर्वदेवा भूतनस्यास्य गोपाः ॥ आविर्भूतमाधरणीयेभ्यश्च न पुरातनी तस्य देवस्य सृष्टिं ॥७८॥
चिचिचिचं तस्मपमातस्थवीयः किंचित्तत्वं प्राणाहेतोर्न तोस्मि ॥ ददातु वेदः सवरा निहृष्टानां भिष्टुतो नः प्रभूरग्रयः सदा ॥७९॥ इमं स्तवं सन्नियतेन्द्रिय
श्च भूत्वा श्रुचिर्यः पुरुषः पठेत ॥ अभद्रयोगो नियतो मासमेकं संप्राप्नुयाद्वचमेधफलं यत् ॥८०॥ वेदानकृत्स्ना च ब्राम्हणाः प्राप्नुयात्तु जयेन्मृषः पार्थम
ही च कृत्स्ना ॥ वैश्योऽभं प्राप्नुयान्नैपुणं च शूद्रो गतिं प्रेत्य तथा स्मरं च ॥८१॥ स्तवराजमिमं कृत्वा रुद्राय दधिरे मनः ॥ सर्वदोषापहं पुण्यं पवित्रं च
यथास्विनः ॥८२॥ यावंत्यस्य शरीरं धुरेम कूपाणि भारत ॥ तावंत्यब्दसहस्राणि स्वर्गे वसतिमानवः ॥८३॥ इति श्रीमहाभयवाहनपर्वोऽख्यानोऽध्यायः १८

शक्तेर्विद्याप्रिना दाहे सति मुक्तानां पुनरनुत्पत्तिः केवलीभावश्च व्याख्यातः ॥७८॥ यत्तयसाध्यानेन विचिन्वतः विचिन्वति आलोचयति ईश्वरं सत्त्वं विराजेवा तस्मर्त्ततः स्थवीयः स्थूलतरमेव अतः करणात्
प्राणहेतोः जीव नार्थो क्षार्थं किंचिद्दृष्टान्नसयोगो न्वरं तत्त्वं न तोस्मि शरणीभूय प्राप्सोस्मि स एव ईश्वरो भूत्वा वरा न्ददातु भूमिबीजाद्यात्मतां गत्वा जनां स्तर्पयति तद्वत् ॥७९॥ इमं श्रीभवाक्यादारभ्य एतावत्पर्यंतं ॥८०॥
८१॥ कृत्वा शरणीकृत्य रुद्राय रुदे निदधिरप्रचिलापितवंतः ॥८२॥ ८३॥ नामूर्त्तिमूर्तिभेदः करवमिव लिपिभिर्देतुमीष्टे कथं चिद्दानं चाप्युत्तमे दीधनिमिव क्लवभिर्द्वान् कान्यत्त्वजन्मा कीभिद्या द्वीजबीजं त्वमिव
लिपिभिर्दामूर्त्तिभेदेन मंदस्तेनाहेतेन च तुर्यं शिवमुपनिषदि ज्ञातमात्मनमीहे १ ॥ इति ज्ञानुवासानिके पर्वणिनेलकंधीये भारतभाष्ये दशमोऽध्यायः ॥१८॥ ॥८३॥